

Σε λίγες μέρες τελειώνει το δημοτικό
και κάθε φορά που το σκέφτομαι νιώθω
ένα γλυκόπικρο συναίσθημα. Από τη μία
χαίρομαι που μεγαλώνω, αλλά από την άλλη
φοβίμαι να αφήσω πίσω μου όλα αυτά που
έζησα σε αυτό το σχολείο.

Όταν σκέφτομαι ότι σε λίγο θα φύγω από
το δημοτικό, η καρδιά μου σφίγγεται. Θα μου
λείψουν όλα αυτά τα μικρά πράγματα που έκα-
ναν το σχολείο μου σπίτι. Θα μου λείψουν τα
χέλια με τους φίλους μου στα διαλείμματα, η
φωνή του δασκάλου μας να μας λέει τις ιστορίες
του, ακόμα και το παλιό μας θρανίο με τις
ζωγραφιές από κάτω.

Σκέφτομαι το γυμνάσιο, νιώθω παιδί
αυτού το μπέρδεμα. Όρες ώρες αγγίζω και
με τους νέους χάρους και αν θα κάνω
καινούριους φίλους.

«Φοβίμαι το άγνωστο, όμως χαίρομαι
που προχωράω» Μελίνα Τσένκο
ΣΤ'

ΑΓΚΕΟ

Εχω στο σχολείο που ή-
ρουν πέρασα τα καλύτερα
χρόνια του κόσμου, το λένε πάντα.
Είχα τους φίλους μου και παί-
ζαμε και τώρα που θα πάω
γυμνάσιο, θα είναι διαφορετικά,
θα μου λείψει αρκετά το δημοτικό
αλλά θα μου λείψουν πιο πολύ
οι φίλοι μου και οι δάσκαλοι που
είχα. Επαιζα πάρα πολύ ποδόσφαιρο και
μπάσκετ.